

Večernik

Leto V. (XII.), štev. 288

Maribor, ponedeljek 21. decembra 1931

»JUTRA«

Za razen nede in praznikov vsak dan ob 16. ur

Račun pri poštnem čeku zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglašni po tarifni

Oglašni sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Gladujoči nas kličejo!

Živimo v času, ko se zaradi novega gospodarskega reda ruši staro socialno ravnotežje. Promet zastaja, obrati se omejujejo ali celo zapirajo in število brezposelnih narašča dan na dan. Tisoči in milijoni v Evropi in po vsem svetu so brez zaslužka in kruha. V največji bedi so tudi njihove družine, žene, otroci, starši itd. De la jim pri najboljši volji ne morejo preskrbeti ne vlada ne lokalne samoupravne oblasti, zato je vsaj začasno treba seči po drugih sredstvih pomoči. Po vseh državah kulturne Evrope so danes organizirane akcije, da se milijonom teh najbednejših ljudi preskrbi iz državnih, deželnih, občinskih in zasebnih sredstev vsaj hrana in najnujnejša obleka. V veliki Nemčiji, kjer je padel letos zaslužek delavcev in nameščencev za skoraj 25 milijard mark, so se osnovali po vseh mestih in večjih krajih odbori pomožne akcije, ki zbirajo denar in blago za gladujoče in zmrzujoče brezposelne in njihove družine. Enako delajo tudi v Avstriji, Madžarski, Češkoslovaški, Poljski, Belgiji, Angliji in drugod.

Povsod je zmagalo načelo, da so vsi tisti srečniki, ki imajo še službo in zagotovljen kruh, dolžni vsak po svojih močeh prispevati za brezposelne. Posebno v Nemčiji so premožnejši sloji in vsi nameščenci do najnižjih pokazali, kako se te dolžnosti zavedajo. Vsi obrati, ki še poslujejo, prispevajo v blagajne pomožne akcije del svojega dobička, nameščenci del svojih plač, delavci pa mezd. Ponekod delajo tovarniški delavci vsak teden po eno ali več ur za gladujoče. Zgledu Nemčije sledijo druge države, ki jih je svetovna kriza spravila v enak položaj, in slediti ji moramo tudi v Jugoslaviji, posebno pa še v industrijski Sloveniji, ki je med vsemi deli države najbolj prizadeta.

Pred nedavnim časom so se po naših mestih osnovala take pomožne akcije. V Mariboru je prevzela inicijativo mestna občina, ki je kljub svojim finančnim težkočam naklonila v ta namen ves razpoložljivi denar, 136.000 Din. Ta svota pa nikakor ne zadostuje, kajti že danes je pri mestnem socialnem uradu prijavljenih 800 oseb, ki so brez kakršnihkoli sredstev, celo brez najpotrebnejše hrane, in bi, če se jim ne pomore, morali od gladi pomreti. Koiko pa je mimo teh še takih, ki ne zaslužijo zadosti, da bi do siteda nali niti sebe in svoje! Njihovo število raste in bo najbrže še rastlo. Ali naj dopustimo, da propadejo, da propade njihova nedolžna deca, njihova in naša bodočnost?

Kot ljudje in sobratje smo ne le poklicani, ampak naravnost dolžni, da storimo vse, kar moremo, za te reveže. In ta dolžnost veže brez izjeme vsakogar, ki še kaj zasluži, v prvi vrsti pa imovitejše meščane in podjetja. Tu ne smemo poznati nobenega izgovora, pa tudi ne

Pogodba o nenapadanju med Francijo in Rusijo.

VOJAŠKE, GOSPODARSKE IN POLITIČNE DOLOČBE POGODBE.

PARIZ, 21. dec. »Echo de Paris« objavlja osnutek pogodbe o nenapadanju, ki je bila dne 24. avgusta letos sklenjena med Francijo in sovjetsko Rusijo in katero sta podpisala za prvo generalni tajnik zunanjega ministrstva Berthelot, za drugo pa ruski poslanik Dvoglevski. Pogodba obsega šest točk in določa med drugim, da morata obe pogodbenici ostati nevtralni v slučaju da bi ena ali druga bila napadena s tretje strani. Druga drugi si

Francija in Rusija ne smeta napovedati vojne. Nadalje se obe pogodbenici obvezujeta, da bosta takoj ukinili vse trgovske posle z vsako tretjo državo, ki bi jima ne hotela prodajati ali odkupovati blaga. Niti Francija niti Rusija se ne smeta vtikati v notranje razmere druge države, pripravljati prevrat ali podpirati revolucijo. Pogodba bo veljavna dve leti. Odpovedni rok znaša eno leto.

Francija proti vojni in imperializmu.

POMEMBEN GOVOR MINISTRKEGA PREDSEDNIKA LAVALA.

PARIZ, 21. dec. Pri včerajšnji spominski svečanosti za zrakoplovni ministrom Duménilom je govoril tudi ministrski predsednik Laval, ki je v svojem govoru med drugim naglasil tudi to, da bo Francija na konferenci vlad izjavila, da je mogoče upoštevati težave Nemčije samo dokler traja sedanja gospodarska kriza. Sicer bodo zastopniki Francije pokazali na tej kon

ferenci v polni meri vso miroljubnost republike. Ves svet bo lahko spoznal, da Francija ne mara vojne.

Svoj govor je Laval zaključil z besedami: »Mi nimamo nikakršnih imperialističnih namer. Vojaški krediti se uporabljajo samo za obrambo. Naša mladina se v celoti ne vzgaja v militarističnem, ampak v pacifičnem duhu«.

VELIK JUBILEJ GRŠKOKATOLIŠKEGA SEMENIŠČA V ZAGREBU.

ZAGREB, 21. dec. Včeraj je tukajšnje grškokatoliško semenišče proslavilo 250letnico svojega obstoja. Slavnost je vodil grškokatoliški škof dr. Dionizij Njarađ.

NOVI NEMIRI V PALESTINI.

PAHIRA, 21. dec. V Damasku so bili včeraj veliki nacionalistični izgredi. Številna množica demonstrantov je skušala napasti mestno hišo, kar je policija preprečila le z veliko težavo in uporabo orožja. Več oseb je bilo ubitih in ranjenih. Vzrok nemirov so bile občinske volitve, katere so nacionalisti hoteli preprečiti.

FRANCOSKO-ITALIJANSKA TRGOVINSKA POGODBA.

RIM, 21. dec. V tukajšnjih, dobro poučenih krogih se zatrjuje, da se bodo pogajanja za sklenitev nove trgovinske pogodbe med Francijo in Italijo pričela še ta mesec, in sicer v Parizu.

AEROKLUB KRALJEVINE JUGOSLAVIJE.

BEOGRAD, 21. dec. V dvorani »Kola srbskih sester« je bil včeraj glavni občni zbor osrednje uprave Aerokluba kraljevine Jugoslavije. Zbor je ugotovil, da ima organizacija 24 oblastnih in 112 krajevnih odborov. Izvoljena je bila ponovno stara uprava.

omalovaževanja. Bremana se morajo pravično porazdeliti, tako da se premožnejši ne bodo morda odkupili z neznatnimi svotami ali kočinskimi blagi, ki jih zmorejo sicer tudi revnejši. Ob težki uri bede in preizkušnje ne sme biti abstinence ali izmikanja, zato kličemo na krov vse: Pomagajte!

Časi, ko se srečnim posedujočim ni bilo treba brigati za bedne in trpeče, so

POSLEDNJI BOJI Z ARABCI V TRIPOLITANII. — OSMAN ŠAMI POSLEDNJI BOREC ZA SVOBODO.

RIM, 21. dec. »Giornale d'Italia« se v obširnem članku bavi s sedanjim položajem v Tripolitании in naglašja, da se je splošno stanje po smrti Omarja el Muktarja znatno izboljšalo. Ustaši so popolnoma izolirani in se ne morejo več preskrbovati z orožjem, municijo in hrano. Italijanske čete so uporabile najostrejša sredstva, da zatro vsak nov ustaški poizkus. Guverner Tripolitanije, maršal Badoglio, in njegov pomočnik, general Graziani, sta v celoti izvedla svoj program za pacifikacijo kolonije Italijanske čete so po daljšem naporu zaprle vso mejo proti Egiptu. Na 300 km dolgi črti je postavljena žična zapreka, tako, da je ustaši ne morejo prekorčiti, prav tako pa jim tudi z egiptovske strani ni mogoče priti na pomoč s hrano in strelivom. V zadnjih dneh so trije voditelji, Abdul Hamid el Abad, Jusuf Bu Rail in Osman Šami, hoteli pobegniti v Egipt, a srečo je imel edino prv. Jusuf Bu Rail se je po daljši borbi vdal, Osman Šami pa se je umaknil nazaj v notranjost. Tako je Šami ostal sedaj edini voditelj ustašev. »Giornale d'Italia« upa, da se bo zaradi pomanjkanja hrane in streliva moral skupno s svojimi četami vdati tudi on. Tako je, pravi list, po desetih letih težkih bojev Tripolitanijska tika pred popolno pacifikacijo.

minili, kajti kdor je danes brez posla in kruha, si tega ni več sam kriv, kakor povečini v prejšnjih srečnejših in urejenjših dobah. Socialne dolžnosti so danes eden izmed najmočnejših faktorjev življenja civilizirane človeške družbe. V izpolnitvi teh socialnih dolžnosti je rešitev Evrope in vsega sveta; brez tega je neizogibna propast.

Poslanec Špindler med svojimi volilci.

Narodni poslanec Vekoslav Špindler je po svojem prihodu iz Beograda zopet pohitel med svoje volilce v šmarski srez. Včeraj je imel dva shoda. Ob pol 11. uri je bilo zborovanje v Rogatcu, katerega so se poleg domačinov iz Rogatca udeležili zlasti volilci občin Donačka gora, Sv. Florjan in Sv. Rok. Navzočih je bilo tudi več županov. Poslanec Špindler je v svojih izjavah podal zborovalcem pregledno sliko sedanjega političnega položaja z ozirom na stališče nove narodne skupščine. Očrtal je najnujnejše gospodarske probleme, ki se jih je lotila narodna skupščina in o katerih bo razpravljala in sklepala na svojem rednem zasedanju.

Popoldne ob pol 13. uri pa so pričakovali svojega poslanca volilci vseh občin žetalske župnije v prostorih Svenjšeka v Žetalah. Navzoči so bili vsi župani in mnogo volilcev. Tudi tu je poslanec Špindler v stvarnih izjavah razložil najnujnejše probleme, zlasti kmetijstva in ostalih gospodarskih krogov, ter je pozival k složnemu delu.

Na obeh zborovanjih so volilci med njimi tudi taki, ki so se dali zapeljati k volilni abstinenci, pa danes to obžalujejo, z navdušenjem sprejeli izvajanja svojega poslanca. Posamezniki so se oglasili k besedi in so pozdravljali dejstvo, da se g. poslanec bavi izključno z gospodarskimi vprašanji svojega sreza. Na obeh zborovanjih je iz debate, ki je povsod sledila poslančevemu govoru, bilo jasno razvidno, da sta zlasti dva problema nujna v teh krajih: možnost prodaje in cena živini in vinu. V tem pogledu bo potrebno potom oblastnih mer in ukrepov in potom samopomoči zastaviti vse sile za izboljšanje.

RAZOROŽITVENA KONFERENCA SE SKLIČE.

ZENEVA, 21. decembra. Bivši angleški zunanji minister Henderson je izjavil, da o odgoditvi svetovne razorožitvene konference ne more biti govora. V tem smislu se je tudi že razgovarjal z generalnim tajnikom Društva narodov, Drumondom. Konferenca se bo na vsak način sestala že 2. februarja prihodnjega leta.

JAPONCI ZAHTEVAJO ČINČOU.

PARIZ, 21. dec. Agencija »Indopacifique« poroča iz Pekinga, da je japonski vrhovni poveljnik v Mukdenu izjavil, da bodo Japonci z napadom zavzeli Činčou, če ga Kitajci sami ne izpraznijo.

PARNIK ZGOREL.

NEWYORK, 21. dec. Veliki ameriški parnik »Segovia«, ki je bil v tukajšnjem doku, je včeraj nenadoma nastal oženj popolnoma uničil. Škoda znaša 3 in pol milijona dolarjev.

Silna eksplozija bencina.

V Rouenu (Francija) je v reškem pristanišču eksplodiral parnik, na katerem se je nahajalo 600.000 litrov bencina. Plameni gorečega parnika so se dvigali nad 200 metrov visoko in so bili daleč vidni. Gašenje je bilo radi strahovite vročine nemogoče. Od nekega mornarja, ki je imel takrat službo pri bencinskih tankih, so našli pozneje samo še nekaj zoglenelih kosti. Vzrok požara je še nepojasnjen.

Gostovanje bratislavske filharmonije v Mariboru.

SIJAJEN USPEH KONCERTA. — NAVDUŠENE OVACIJE MLADINE. — PRIJATELJSKI VEČER PRI »ORLU«. — BRATSKO SLOVO.

Maribor, dne 21. decembra. Priznati se mora, da je bil koncert »Slovaške Filharmonije« za Maribor nekaj kulturni praznik. To je pokazal že navdušeni sprejem gostov na kolodvoru. Še bolj pa koncert sam. Velika dvorana »Uniona« se je napolnila že davno pred napovedanim začetkom koncerta. Posebno pa se je zgrinjala na obširni galeriji šolska mladina, katere je bilo okoli 400. Koncert je začel tako ob najlepšem razpoloženju, ki se je stopnjevalo in izražalo v viharnih aplavzih od točke do točke. Z ozirom na številno šolsko mladino je predsednik JČ Lige, dr. Reisman, pred vsako točko prečital kratko vsebino programa, kar je vsem znatno olajšalo umevanje skladb. Že po prvi točki so zaorile salve aplavza, ki je po Smetanovi »Vltavi« naravnost pretresal dvorano in se razvil v navdušene ovacije, ko je imenoma JČ Lige in Mariborčanov predsednik dr. Reisman z učiteljskimi učenci. Prinečeno poklonil zboru v roke kapelnika g. Polprehta krasen lovorjev venec z jugoslovanskim trakom. Vsi umetniki so vstali in frenetično ploskanje in vzklikanje nabito polne dvorane ni hotelo ponehati. Nato je občinstvo v svečanem razpoloženju in v najvišji tišini sledilo Dvořakovim simfonijam »Iz novega sveta«. Iskrene, spontane ovacije, klici »živijo« in »nazdar« so po končanem koncertu še dolgo odmevali po dvorani, ki se je le počasi praznila. Vse je stalo pod globokim vtisom češkoslovaške glasbe in vsakdo je priznal, da v Mariboru že dolgo, dolgo, nismo imeli tako velikega umetniškega užitka.

Po koncertu so gostje najprej večerjali v zimski dvorani hotela »Orel«, kjer so prišli med nje razven odbornikov Lige tudi drugi oficijelni zastopniki, med njimi župan dr. Lipold s soprogom. Nato so se gostje podali v spodnjo dvorano, ki jih je že čakala nabito polna Mariborčanov. In tam so bratislavski umetniki kljub utrujenosti zopet vzeli v roke svoje divne instrumente, sestavili majhen 18članski orkester in nato je začel nov koncert, kakor ga po svoji intimnosti in prisrčnosti Maribor še ni doživel. Gostje so se pomešali med domačine in kmalu je bilo od omizja do omizja tako prisrčno kramljanje, kot bi se bili sešli sami dobri

Promocija.

Na Dunaju je te dni promoviral za doktorja vsega zdravilstva g. Ksaver Kartin, starejši sin znane in ugledne slovenske družine g. dr. Franje Kartina, zobozdravnika in specialista za ustne bolezni v Mariboru. Častitamo!

Novi grobovi.

Snoči je preminula v Slovenski ulici 40 zasebnica Marija Modrinjakova, v visoki starosti 83 let. Pogreb bo v torek ob 16. uri na mestnem pokopališču. Na Aleksandrovi cesti 14, je umrla snoči zasebnica Marija Pristernikova, stara 79 let. Pogreb bo v torek ob 15. uri na frančiškanskem pokopališču. V starosti 69 let je preminula na Wildenrainerjevi ulici 13. soproga zemljeknjižnega ravnatelja v pokouju, gospa Marija Krizančeva. Pogreb bo v sredo ob 15. uri na frančiškanskem pokopališču. Svetila jim večna luč! Preostali naša sožalje.

Poziv strokovnim organizacijam.

Funkcionarji onih strokovnih organizacij, ki še niso sodelovali pri resoluciji za pobijanje draginje, sprejete na protestnem zborovanju v »Union« dvorani, se naj nemudoma zgledajo s štampiljko organizacije pri tajniku Delavske zbornice, ekspoziture Maribor, g. Čehu v palači OUZD, vhod Sodna ulica, med poslovnimi urami od 8. do 12., ali pa 15. do 18. ure dnevno.

V krčme ne smeta.

Okrajno sodišče pri Sv. Lenartu v Sl. gor. je prepovedalo zahajati v gostilne za dobo dveh let Jožetu Šmigovcu, raznašalcu peciva, in Leopoldu Omerzu, ušnjarskemu pomočniku, oba od Sv. Lenarta v Slov. goricah.

stari prijatelji. Zato pa je tudi trajal ta res bratski sestanek do rane 5. ure. Bili so navzoči tudi gostje iz okolice, iz Ruš, od Sv. Lenarta s starostjo Sokolske župe dr. Goriškom in nešteti drugi.

V nedeljo dopoldne so si gostje v družbi odbornikov Lige dr. Reimana, sodnega svetnika dr. Seniorja in profesorja Špendala ogledali mesto in nakupovali za sebe in svoje drobnih spominov iz Maribora.

Opoldne je bil skupen obed, katerega so se udeležili tudi zastopniki društev in oblasti. Mestno občino je zastopal podžupan g. Golouh, srezko načelstvo načelnik dr. Ipavc, Zvezo za tujski promet slučajno v Mariboru navzoči predsednik dr. Ratej itd. Navzoči so bili tudi minister v pok. dr. Kukovec in odborniki češkega kluba s podpredsednikom Iv. Knopom. Goste je še enkrat pozdravil predsednik JČ Lige dr. Reisman, za Glasbeno Matiko dr. Tominšek, za Sokolsko župo dr. Kovačič, zakar se je za Bratislavčane zahvalil arhitekt g. Pinkas. Nato so bratislavski umetniki vzeli še enkrat v roke gosli in odsvirali dva lepa komada, profesorica učiteljska gđ. Vedralova pa je ob spremljanju profesorja Mirka zapeela par lepih slovenskih narodnih. Nato je vsa družba obiskala še kavarno g. Streharja »Astorijo« in se potem podala skupno na kolodvor. Tam se je zbralo med tem mnogo občinstva, in ker je imel ljubljanski brzovlak nad 40 minut zamude, je bilo tem več časa za ponovne bratske manifestacije. Zopet so nam Bratislavčani zaigrali in po peronu se je divno razlegala češka in slovaška narodna pesem. In ko se je končno začel vlak vlak pomikati proti severu, je v slovo vse mahalalo z robci in klóbuli in klicev »živijo« in »na zdar« ni bilo ne konca ne kraja. Venci z jugoslovanskimi trobojnicami so pa bili zadnji vidni simboli iskrene ljubezni, ki je vzrasla v teh dveh dneh med Bratislavo in Mariborom.

Že včeraj popoldne je prejela mariborska JČ Liga iz Gradca tale brzovaj: Zapuščajoč Vašo krasno domovino, se Vam iz polnega srca zahvaljujemo za prisrčno in prijateljsko gostoljubje in kličemo: Naj živi večno Jugoslovansko češkoslovaško bratstvo! Slovaška Filharmonija.

Razglas.

V smislu § 70. obč. reda za mesto Maribor se javno naznanja, da so računski sklepi mestnega zaklada, zaklada meščanske imovine, mestnega vodovoda, mestne klavnice, mestne plinarne, mestnega električnega podjetja, mestnega pogrebnega zavoda, avtoprometa, zgradbenega sklada, skladskega sklada in ustanov ter inventar teh zakladov za leto 1930 sestavljeni in da bodo razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu 14 dni in sicer od 18. do 31. decembra t. l. občanom na vpogled, da vsakdo lahko navede svojo opazko o njih. Mestni načelnik: Dr. Lipold.

Zahvala trboveljskih pevcev Mariboru.

Mladinski pevski zbor Trbovlje-Vode, kateremu ostanejo ure bivanja v Mariboru v nepozabnem spominu, se iskreno zahvaljuje vsem, ki so s svojo pomočjo in navzočnostjo pripomogli do tako sijajnega razpoloženja, obiska in uspeha koncerta. Nismo pričakovali, da nas bo Maribor tako gostoljubno sprejel. Uverjeni smo zdaj, da je tudi obdravska slovenska metropola za nas kulturna postojanka in da nas bo tudi v prihodnje podpirala v našem stremjenju. Hvala vsem! Mladinski pevski zbor Trbovlje-Vode.

Že tretji vlom.

To je res čudno, kje je ta svedrovska družba, da ji ni mogoče priti na sled. Noč je bilo spet vlomljeno in sicer v pisarno tukajšnje splošne bolnice. Svedrovci so navrtali železno blagajno in odnesli 1400 dinarjev gotovine in tri srebrne ure, vdrli so skozi zamreženo okno in ravnali pri svojem poslu tako previdno in tiho, da jih ni nihče opazil.

Trgovski in privatni nameščenci v Mariboru

prirede razen dosedanjega še posebni pesni tečaj, ki se bo vršil v mali dvorani Narodnega doma vsak torek in petek ob 20. uri počenši z dnem 5. januarjem. Poučevali se bodo vsi moderni plesi temeljito in natančno, radi tega se bo sprejele samo omejeno število plesalcev. Prijave se sprejemajo v torek, dne 22. decembra v zgornji mali dvorani Narodnega doma od 20. do 23. ure, kjer se dobe natančne informacije.

Ne zlorablajte mladine.

Z ozirom na notico pod gornjim naslovom, priobčeno v sredo v »Večerniku«, smatram podpisana za potrebno pripomniti to-le: Vsekakor je strogo obsojati zlorabo mladine v svrhu, kakor je bilo opisano v omenjeni notici. Ne sme se dopuščati, da bi otroci po javnih lokalih prodajali razglednice in najsi tudi bodo Ciril-Metodove. Tudi Ciril-Met. družba, od katere sem pooblaščen, da razpečavam družbino blago, strogo obsoja tako zlorabo mladine. Kolikor mi je znano, ni nobena mariborska šola na tem kaj kriva. Zato prošim g. dopisnika, da se potruži do mene v Maistrovo ulico 2 II., da se razgovorim in morda doženem, kdo je tistega dečka poslal z razglednicami CMD v javne lokale, da se v bodoče prepreči kaj sličnega.

Tika Leckerjeva, bivša učiteljica.

Družabni večer zasebnih in avtonomnih nameščenecv.

V soboto zvečer je priredilo novo društvo zasebnih in avtonomnih nameščenecv v mali dvorani Narodnega doma svoj prvi družabni večer, ki se je ob lepem številu udeležencev razvil v prav animirano zabavo.

Nezgode.

Nesreča nikoli ne počiva. Včeraj se je s kolesom zaletel v drevo oskrbnik Jakob Černko iz Jarenine in si pri padcu pretresel možgane. — 22letni delavec Štefan Baller, stanujoč na vojašniškem trgu 3, je padel po stopnicah in si zlomil levo nogo v stegnu. — V Hotinji vasi je pri sekanju drv spodletela sekira Jožetu Simoniču tako nesrečno, da se je nevarno vseknil v levo nogo pod kolenom. Vsi ponesrečenci so morali iskati pomoči v tukajšnji bolnišnici. — Na Pobrežki cesti je padel na poledeneli cesti 35letni poštar Fr. Ernetič. Radi hudih poškodb na obrazu je moral v bolnišnico.

Mestno kopališče

bo tekoči teden z ozirom na Božične praznike v torek, sredo in četrtek od 8. do 19. ure odprto. Čez praznike ostane do 29. tm. zaprto.

Umesten opomin.

Mestna organizacija Narodne Odbrane v Ljubljani opozarja vsa društva, da današnji težki časi niso prikladni za prirejanje veselice, zabav in plesov. V času najhujše gospodarske krize strada in prezeba na tisoče brezposelnih. Treba je zato združiti vse sile, da preprečimo obup in propast teh najbednejših svojih bratov in sester. Noben, še tako vzvišen in blag namen ne sme nuditi izgovora za brezumno zapravljanje narodnega premoženja z luksuznimi toaletami, pretiranim zavzivanjem alkohola in kupovanjem dragih inozemskih cvetlic. Bilanca vsah takih prireditev je vedno pasivna. Njih večji ali manjši donos je le navidezen. Neprimerljivo večja je moralna in materijalna škoda onih, ki so morali potrošiti stokrat več lastnega ali celo spojenega denarja za problematičen užitek par kratkih ur.

Najlepši in najugodnejši Silvestrov večer preživite v VELIKI KAVARNI.

Društvo hišnih posestnikov za Maribor in okolico v Mariboru

priredi v nedeljo 27. decembra t. l. ob 9. uri predpoldne v dvorani hotela »Orel« izredni občni zbor z dnevnim redom: 1. Poročilo o proračunu mestne občine mariborske za proračunsko leto 1932. 2. Poročilo o davščini na nezazidane parcele in o kuluku. 3. Vprašanje o znižanju najemnin. 4. Slučajnosti. Vstop je dovoljen le članom društva in hišnim posestnikom. Udeležba za člane obvezna.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Ponedeljek, 21. decembra: Zaprto.
Torek, 22. decembra ob 20. uri: »Zemlja«. Ab. B.
Sreda, 23. decembra: Zaprto.
Četrtek, 24. decembra: Zaprto.
Petek, 25. decembra ob 15. uri: »Rdeča kapica«. — Ob 20. uri: »Viktorija in njen huzar«. Premijera.
Sobota, 26. decembra ob 15. uri: »Zemlja«. — Ob 20. uri: »Zemlja smehljaja«. —
Nedelja, 27. decembra ob 15. uri: »Ptičar«. — Zvečer ob 20. uri: »Viktorija in njen huzar«.

»Viktorija in njen huzar« je naslov opereti, ki je mahoma zaslovela po vsem svetu. Njeni junaki morajo preromati skoraj pol zemeljske oble in se vrši pred igrav v Sibiriji, prvo dejanje na japonskem, drugo v Petrogradu a tretje na Madžarskem. Mariborsko premijero, ki bo o Božiču pripravljata režiser Trbuhovič in dirigent Herzog. Plesne točke je uvečbal A. Harastović. Scenske slike so umetniško delo gled. slikarja Ussaria. Muzika je zelo barvita in melodiozna, dejanje pa silno zanimivo in napeto.

Dijaška akademija.

Na kraljev rojstni dan so priredili učenci realne gimnazije v Mariboru slavnostno akademijo. Orkester, zbori in solistinja Inka D e r n o v š k o v a so želi za svoja izvrstna izvajanja mnogo aplavza. Posebno sta ugajali solo-točki na gosli, ki jih je predvajala z izredno preciznostjo Inka Dervnovškova, ki si je kot mlada umetnica pridobila že splošen sloves. K lepemu uspehu akademije je zlasti pripomogel neumorni dirigent prof. Schweiger.

Razstava »Brazde« zaključena.

Včeraj popoldne se je zaključila prva umetnostna razstava kluba »Brazde«, prirejena v mali dvorani pivovarne »Union«. Obisk je bil ves čas razmeroma dober. Posebno mladina je tokrat pokazala veliko zanimanje za našo likovno umetnost. Včeraj je bil obisk brezplačen in zato temu primerno večji kakor druge dni. Razstavljalci so prodali preko 20 slik, skoraj tretjino vseh del, tako da je tudi v tem oziru uspeh dovoljen. Med kupci je bila tudi mestna občina.

Podaljšano Podaljšano Misterija ene noči Ponedeljek Torek Sreda Velika Kavarano

Novo določbe za poročniške podpore.

V Službenih novinah z dne 6. decembra 1931 je izšel zakon, ki nanovo ureja pravice do poročniških podpor za zavarovane člane in njihove soproge. Ta novi zakon velja za porode od 6. decembra 1931 naprej in določa dve vrsti podpor: 1. podpore samo v naravi; 2. v naravi in v denarju.

Za prve podpore je predpisano 6-mesečno članstvo v zadnjem letu pred porodom, ali neprekinjeno trimesečno članstvo v zadnjem letu pred porodom. Kdor ne doseže tega članstva, nima pravice do nobenih dajatev.

Za drugo vrsto podpor je potrebno pred porodom ali 10 mesečno članstvo v zadnjem letu ali 18mesečno članstvo v zadnjih dveh letih pred porodom.

Trajanje poročniških podpor v denarju je skrajšano od 2 mesecev na 6 tednov pred in po porodu, podpora za dojenje pa od 20 na 12 tednov.

Podpora za dečjo opremo je določena pavšalno v enkratnem znesku Din 150.— in ne po mezdni razredih kot doslej. Dojem je podpora za dojenje zvišana od 3 na Din 4 dnevno.

Družinski krog je omejen le na ženo zavarovanca, dočim zakonski, nezakonski, ali adoptirani otroci, vnuki, mati in sestre zavarovanca nimajo pravice do nobenih podpor ob porodu. Žena umrlega člana dobi dajatve, če rodi v 5 mesecih po smrti moža, če si je on pridobil zakonite pravice. Žena zavarovanca ima pravico do podpor le takrat, če je bila mož zavarovan v zadnjem letu pred porodom žene 10 mesecev, ali v zadnjih dveh letih vsaj 18 mesecev.

Na mandžurskem bojišču.

Dežela vzhajajočega solca je postala v poslednjem času pozorišče, na katerem se odigravajo najzanimivejši svetovni dogodki. Na razmeroma majnem kosu zemlje se bori dvoje veselil. Položaj je tako zapleten, da mu ne najde prave smeri ni oni, ki je sam na licu mesta. Udar sledi udaru brez vsake napovedi. Z orožjem v roki se bori žolta rasa. Pod krinko pa se udeležujejo borbe tudi »beli ljudje«. Za javnost so akterji pobarvali mandžurske nemire z nacionalnimi barvami. Japonci razglašajo, da se borijo za svoje narodne interese in za zaščito svojih ljudi v Mandžuriji. Komunisti pa se trudijo zaneti od tam svetovni ogenj. Vse te okoliščine pa povzročajo napetost položaja in ustvarjajo nezaupanje.

Ljudje, ki pridejo iz Mukdena, pripovedujejo, da se je mesto tako spremenilo, da ga človek komaj spozna. Vse polno je vojaštva. Mesto je podobno vojaške-

mu taborišču. Zadnji dogodki so imeli velik vpliv na mestno življenje in je posebnost kitajski del kakor izumrl. Skoro vse trgovine so zaprte. Za obrambo Kitajcev v mestu skrbi kitajska milica, ki so jo organizirali Japonci. Japonska vojaška oblast je objavila strogo prepoved, nihče ne sme več iz svojega stovanja. Na progi Pejpin-Mukden vozijo vlaki samo po dnevi, ker se bojijo, da bi jih ponoči ne napadli razbojniki, ki izrabljajo zadnje dogodke in prevarate za svoje podvige.

V Mukden je dospelo tudi več inozemskih časnikov, največ Amerikancev, ki posvečajo dogodkom na dalnjem Vzhodu posebno pozornost. Prišli so tudi poročevalci nemških listov. Glavni japonski štab v Mukden jim daje dvakrat na dan informacije o poteku dogodkov.

Tragična usoda ponosne vdove.

V Trouvillu je stanovala s svojo bolehnko hčerko vdova Marta. Dokler je živel še mož, ki je imel dobro idočo trgovino, ni poznala siromaštva. Po moževi smrti pa se je izselila sreča iz hiše. Trgovina, ki jo je vodila vdova sama, je jela propadati. Zadnji denar je uboga vdova izdala za svoj bočno hčerko. Oglasili so se upniki in slednjič je zapel boben. Marti je ostala samo še majhna vila, ki jo je dala v najem letoviščarjem, da se je mogla preživljati. Na jesen pa so gostje odšli in tako je ostala brez sredstev. Bila je tako ponosna, da je svoje siromaštvo in obupen položaj skrbno prikrivala svojim sosedom. Nikdar ni tarnala in tožila niti prosila pomoči. Sklenila je sama obračunati s svojo usodo...

Neko jutro je sporočila Marta svojim prijateljicam, da so jo povabili moževi sorodniki, h katerim odpotuje s svojo hčerko za nekaj dni. Minuli pa so trije tedni, a o Marti in njeni hčerki ni bilo sledu. Tedaj se je Martinih prijateljic polotila zla slutnja in so avizirale policijo. Ko so s silo odprli vdovino vilo, se jim je nudil grozen prizor. V spalnici na otomanu sta ležali mati in hčerka, obe s prestreljenimi glavami. Na tleh je ležal samokres. Trupli sta že jeli razpadati in močan smrad je napolnjeval sobo. Našli niso nobenega pisma, a jasno je bilo vsem, da je uboga vdova obupala nad življenjem in ustrelila sebe in svoje dete.

Angleščine se je učil.

Mlad francoski inženir je bil pred kratkim poročil deklico iz dobre hiše. Medeni tedni mladega para pa niso trajali dolgo, ker se je mladi zakonski mož že prve dni po poroki navadil prihajati domov pozno ponoči. Ko se je mlada ženica pritoževala zaradi svoje osamljenosti, se je soprog opravičeval, da obiskuje angleški tečaj, ki traja vselej pozno v noč. Pozneje se je seveda izkazalo, da je »jemal angleške ure« pri mladi brhki tipkarici, ki je bila uslužbena v njegovi pisarni. To učenje angleškega jezika ga je očividno

čedalje bolj zaposlovalo, tako da ga sploh ni bilo več domov. Že 14 dni po poroki se je mlada žena vrnila k svojim staršem in je vložila tožbo za ločitev. Sodišče je tudi izreklo ločitev zakona in ji obenem prisodilo odškodnino v znesku 15.000 frankov, z razlogom, da je tožnica po tem samo 14 dni trajajočem zakonu prišla v sramoto, in je toženec zato dolžan plačati ji povrh alimentacij še odškodnino.

Hotel je namesto žene v zapor.

Ta mična zgodba se je odigrala te dni na okrajnem sodišču v Liesingu (Dunaj). Na poziv tožene Jožefine R. je vstopil v razpravno dvorano njen soprog. Sodnik: Kaj pa hočete vi tukaj? — Soprog: Jaz sem pooblaščen od moje žene. — Sodnik: To vendar ne gre, jaz Vas vendar ne morem dati zapreti namesto Vaše žene. — Soprog: To bi nič ne storilo, bi se vsaj malo odpočil. — Sodnik: Vaša žena je obtožena, ker je prodajala z vodo pomešano mleko. — Soprog: Hm, kaj pa morem za to, če je zdaj krma tako slaba, pa dajejo kravice bolj slabo mleko. — Sodnik: Zdaj naj bodo krave krave! Ali imate laktodensimeter. — Soprog začuden: I, kaj pa je to, gospod sodnik? — Sodnik: Zdaj pa še tega ne veste! Laktodensimeter je vendar potreben pripomoček, ki ga mora imeti vsakdo, ki prodaja mleko, da more ugotoviti, ali je mleko vodeno ali ne. Če se ne prepričate o kakovosti mleka, ki ga ponujate, ste kazniv.

Sodnik je obsodil obtoženko pogojno na 30 šilingov globe. — Državni pravnik: Prijavljam priziv proti pogojni kazni. — Soprog: Lepo Vas prosim, gospod državni pravnik, nikar no tega ne naredite, saj moram vseeno plačati!

Pod copato.

»Res, prijatelj, vidl se na Tebi, da nisi več samec. Zdaj nimaš več lukenj v nogavicah.«

»Veš, to je bilo prvo, kar sem se moral naučiti pri svoji ženi — krpati nogavice!«

Sport

Mariborski smučarski klub

obvešča vse prijatelje za tečaj pri Pohorskem domu, ki traja od 25. decembra do 1. januarja, da je odhod iz Maribora 24. t. m. ob 16. uri in 25. t. m. ob 7. uri. Zbirališče na Glavnem trgu pod Veliko kavarno. Interesente opozarjamo, da se radi skupnega odhoda z avtobusom oglasijo v urarni Stojec, v Jurčičevi ulici. — MSK.

Silvestrovanje v Pohorskem domu.

Mariborski smučarski klub ima svoj Silvestrov večer v Pohorskem domu. Skupen odhod 31. decembra ob 16. uri. — MSK.

Prijave za smučarski tečaj

pri Pohorskem domu, ki bo od 1. do 7. januarja in za tečaj pri Sv. Lovrencu na Pohorju, ki bo od 10. do 24. januarja, še sprejema MSK v urarni Stojec v Jurčičevi ulici.

V nedeljo...

...ni bilo doma mičesar. Tekmo Maribor-Hašk so v zadnjem trenutku odpovedali. To je bilo zelo pametno, kajti radi velikega mraza bi ne bilo občinstva in blagajna bi ostala obupno prazna.

...niso bili smučarji nič kaj zadovoljni. Premalo snega. Danes pa sneži. Pršič, najbolj idealen pršič! Za praznike se obeta smučarjem idealna smuka, tečajnikom na kočah pa mehka blazina za »pike«.

...je bila sicer važna sportna nedelja. V Planici so otvorili smučarski dom Ilirije, v Zagrebu se je vršila skupščina JLS, v Beogradu pa JNS. Poročila o tem čitajte v »Jutru«.

Drsališče.

Olepševalno društvo je hvalevredno upoštevalo naše želje. V soboto popoldne so se prikazali na ribniku delavci, ki so očistili led snega in polivali površino z vodo, ki je čez noč zmrznila in ustvarila tako krasno drsališče. Drsalcji bodo le prišli na svoj račun. Sedaj je treba drsališče še modernizirati. Radio, razsvetljava itd. ZSPS pa naj že sedaj misli na tekmo. Imamo prav dobre drsacile in bo zelo zanimivo gledati, kako se bodo kosali.

Iz Slivnice pri Mariboru.

Novi župan. Z odlokom banske uprave je imenovan za župana občine Slivnica g. Ferdo Koren, posestnik v Slivnici, ki je te dni že prevzel županske dolžnosti. Občinsko pisarno vodi tajnik g. Franjo Čiček, učitelj v Slivnici.

Sokolsko društvo v Slivnici pridno vadi igro: »Krst Jugovičev«, katero name-rava uprizoriti sredi januarja.

Proračun občine Orehova vas je razgrnjen v občinski pisarni in je občanom na vpogled.

Novo table je občina Orehova vas namestila na meji svojega področja. Potrebno bi bilo tudi, da se napravijo na križiščih cest razni kazipoti, v kolikor jih še ni.

Sokolstvo

Sokolsko društvo Maribor matica

ima danes ob 20. uri v društveni sobi izredno odborovo sejo. Dnevni red: Silvestrovo. — Zdravo!

Lutkovno gledališče Sokola Maribor I.

»Mogočni prstan« je naslov igre, ki jo bo predvajalo lutkovno gledališče pri Sokolu Maribor I. na Štefanovo v soboto zvečer ob 20. uri in nedeljo popoldne. Igro je spisal naš priznani pisatelj Milčinski in bo kot lutkovna igra pri Sokolu I. prvič predvajana. Glasbene in pevske točke je založil V. Parma. Igra se odlikuje po svoji pestrosti in napetosti zapletljajev. Glavni junak igre je preprost mladenci, ki se s pomočjo prstana, darila vil, povzpne iz revščine na kraljevski prestol. Igra močno učinkuje na otroško fantazijo, zato priporočamo staršem, da pripeljejo svojo deco na to predstavo.

Skavtizem

Debatni večeri.

Naša skavtska ideologija je tako obširna in tako globoka, da je posamezniku skoro nemogoče, da bi jo mogel sam proučiti. Potrebno pa je, da člani organizacije glede na eno ali drugo vprašanje niso v dvomih; zato je klub Bobrov organiziral debatne večere. Eden izmed članov poda kratek referat o gotovi temi, nato se pa razvije debata. Zaključki se zabeležijo in skušajo v praksi uporabljati.

Na 18. novembra je bil prvi tak večer, na katerem se je debatiralo o temi: Vodja v skavtski organizaciji. Zaključki, do katerih nas je debata dovela, so: Vodja mora biti 1. dober skavt, 2. skavtsko in splošno naobrazen, 3. razsoden, 4. mladino mora ljubiti, 5. z mladino mora znati ravnati, 6. zavedati se mora odgovornosti, ki mu jo je naložila organizacija. Na drugem debatnem večeru 25. novembra se je razpravljalo o temi: Dolžnosti vodij. Zaključki: Vodja mora 1. napraviti iz člana sk. organizacije — pravega skavta, 2. pridobiti si mora zaupanje članstva, 3. dajati mora smernice za delo, 4. skrbeti za udeleževanje posameznikov, 5. vzgajati vodje, 6. biti posebej natančen, 7. izpolnjevati vse, kar zahteva od članov.

Članstvo sledi tem razpravam z velikim zanimanjem in se vidi, da so taki večeri potrebni, kajti vedno moramo radi pozne ure prej zaključiti, nego je dovršena debata.

Doslej so bili že štirje taki debatni večeri. Debatnega večera minule srede se je udeležil tudi namestnik starešine Dravske župe skavtov in planink, glavni urednik »Večernika« br. Josip Fr. Knaflič.

Poslovna tajna.

Sodnik: Zdaj nam pa povejte, obtoženec, kako ste mogli odpreti to težko blagajno.

Obtoženec: Gospod sodnik, tega Vam ne morem povedati, ker sedi v dvorani konkurenca.

Božič in knilge za mladino.

DARILA IN GOSPODARSKI POLOŽAJ. — IGRAČE ALI KNJIGE? — DUŠEVNI VIDIKI. — VELIKA IZBIRA. — NAJLEPŠI BOŽIČNI DAR.

Božiček je vselej vesel, če mu podjetni založniki pripravijo presenečenja z dobrimi in ceninimi mladinskimi knjigami. To pa še posebno dandanes, ko splošni gospodarski položaj ne dovoljuje nabavo dragih, kompliciranih igračk, ki so tako brž pokvarjene in ki napravijo — razmeroma — tako malo veselja. In vendar je nekaj treba pripraviti, da deca ne bodo razočarana...

Igrače ali knjige? O tem vprašanju razpravljajo pred prazniki skrbni očetje, matere, strici in tete. Če vsakdanji križi in težave še niso prodrli do možnje, bo odgovor lahek: »Oboje! Združimo otrokom prijetno s koristnim!« Seveda bodo v tem primeru prišle v poštev »igračke« resnega značaja n. pr. drsalke, sanke, smučke za zdrav zimski šport. Ali pa igrače, ki imajo gotov smoter: duševni razvoj otroka. Industrija je v zadnjih letih vrgla na trg n. pr. mnogo tehničnih pripomočkov za sestavljanje in vežbanje

ročnosti. Märklin, Matador in drugi uspešno propagirajo svoje proizvode, ki imajo pa samo to napako: izredno visoke cene! Zato jih bodo zmogli le malokateri, čeprav so priporočljivi za vsakogar.

Vsi drugi danes razmišljajo o skromnejšem božičnem veselju. Tem pride sodobna mladinska knjiga na pomoč in jih reši skrbi. Sicer pa je upoštevanja vreden učinek igrače in knjige, ki je dušeslovno raziskan.

Učinek večine današnjih igračk je enodnevni. Te igrače so največkrat posnetek resničnosti, ki ne daje otrokovi domišljiji ne povoda ne možnosti, da bi začela. A izkušnje kažejo, da je vse, kar v mladem bitju ne ubere strun domišljije, jalovo! Dobra knjiga v tem pogledu daleč prekaša vsako drugo darilo! Obrat se naravnost na domišljijo in ji daje spet možnost, da vežba svoja krila za polet.

Na žalost prireditelji in založniki mladinskih knjig niso vedno pazili dovolj na to dejstvo. Knjiga za otroke mora biti vsebinsko neoporečna. Ne zasluži pa zaradi tega še pohvale, da je dobra, če bi tudi bila natrpna z vzvišenimi zgledi in lepimi nauki za življenje. Mladinska knjiga je dobra le tedaj, ako kar najživahnejše učinkuje na domišljijo!

Takih mladinskih del pri nas nimamo mnogo. Nesporo je dejstvo, da je »Tiskovna zadruga« imela v tem oziru izredno srečno roko. Učitelj-knjižničarji poročajo, da so njene mladinske zbirke za deco izredno privlačne že zaradi svoje vrstne opreme: originalni umetniški ovitki in pester ilustracije! »Dolgouhi Jernejček«, »Princesa v pomaranči«, »Zivalske zgodbe«, »Mihec in princenuhar«, »Čarobni studenec«, »Božične pripovedke«, »Vilinske gosli«, »O srečnem krojačku« — vseh 8 krasnih knjig za 50 Din je izredna prilika za naše razmere. Poleg teh imamo še »Jutrovo« Zadržno knjižnico s celo vrsto Rotmanovih slikanic: »Bratec Branko in sestra Mica«, »O Tomiju Popkinsu«, »O gospodu Koza-murniku«, »O Sambu in Joki«, »Kraji

Debeluhko in sinko Debelinko«, itd. Videl sem otroke nižjih razredov osnovne šole, ki imajo posebno veselje s tem, da slike z barvniki sami kolorirajo. Tu še-le pride Rotmanov humor do prave veljave! Jezikovna oblika pisatelja V. Levstika pa jamči, da se tudi mi lahko veselimo teh smešnih zgodbic in pravljic.

Tudi druge založbe se trudijo zadostiti potrebam sodobnosti po svojih močeh. Celjska tiskarna Rodé in Martinčič je založila v kratkem času 2. izdajo Fr. Roševga »Medveda Godrnjavčka«, kar je edinstven pojav v slovenskem mladinskem slovstvu. Zelo srčkana je tudi Reharjeva ilustrirana zgodba »Popotovanje po zvezdi večernice«. Pač pa je za nameček posebno priporočljiv CMD koledarček za mladino. »Kraljevič Marko« nudi marsikaj zanimivega in poučnega, predvsem za našo obmejno mladež. Cena 6 Din je zelo nizka.

Tedaj: mnogo lepih knjig čaka svojih mladih bralcev. Božiček naj seže po njih! Idealno bodo ustrezale svojemu namenu kot lep, cenin in dobro došel božični dar!

Ož.

Curren Bell:

Lowoodska sirota

»Dete! Kaj mislite? Kako žalostno me gledate! Pa naj bo: gospa, mladi dami in gospod John gredo popoldne nekam na čaj, Vi pa boste pili čaj z mano. Prosila bom kuharico, naj Vam speče majhen šartelj. Pozneje mi boste pomagali pregledavati svoje predale, ker Vam moram pripraviti kovčeg. Gospa pravi, da Vas pošlje čez dan ali dva iz Gatesheada in izbrati si smete igrače, ki jih boste vzeli s seboj.«

»Lizika, obljubiti mi morate, da me do mojega odhoda ne boste več kregali.«

»No, to Vam rada obljubim; a glejte, da boste dobri in da se me ne boste bali. Ne prestrašite se, če slučajno govorim nekoliko ostreje; to me tako jezi!«

»Mislim, da se Vas nikoli več ne bom bala, ker sem se Vam privadila; sicer pa me bodo kmalu strahovali drugi ljudje.«

»Če se jih boste bali, Vas bodo črteli.«

»Kot Vi, Lizika?«

»Jaz Vas ne črtim, Miss, mislim, da Vas imam rajši kot vse druge.«

»Vi tega ne kažete.«

»Vi mala pamet. Vi! Zdaj nekako čisto drugače govorite. Kaj Vas dela tako hlabro in drzno?«

»No, saj bom kmalu daleč proč od Vas in razen tega — Hotel sem nekaj ziniti o svojem sporu z ujno, a sem se domislila, da bo bolje, če o tej stvari molčim.«

»In tako ste zadovoljni, da me zapustite?«

»Nikakor ne, Lizika; res, baš sedaj mi je skoro žal.«

»Baš sedaj! in skoro! Kako hladno mi to veli moja mlada dama! Vem, ko bi Vas prosila zdaj za poljubček, bi mi ga ne dali kar tako. Rekli bi, da mi ga skoro ne bi dali.«

»Poljubila Vas bom, in še kako rada. Nagnite glavo!« Lizika se je sklonila, objeli sva se in sledila sem ji povsem potolažena v hišo. Popoldan je minil v miru in slogi in zvečer mi je Lizika pripovedala nekaj najlepših povesti in zapele nekaj najslajših pesmi. Res, še zame je imelo življenje nekaj solnčnih pramenov.

V. poglavje.

Dne 19. januarja zjutraj peta ura še ni bila odbila, ko mi je prinesla Lizika svečo v sobico in me našla že pokoncu in malone oblečeno. Vstala sem bila že pol ure pred njenim prihodom, si umila obraz in se oblekla pri svitu baš zahajajočega ščipa, čigar prameni so lili skozi ozko okno v mojo posteljnico. Ta dan bi naj odpotovala iz Gatesheada s pošto, ki je vsako jutro ob šesti uri prihajala mimo vnanjih vrat. Lizika je bila vstala, Zanetila je ogenj v otroški sobi, kjer mi je pripravljala zajutrak. Malo otrok je, ki bi mogli kaj poučiti, kadar jih razčljuje misel na potovanje; tudi meni ni

bilo do jedi. Lizika, ki me je zaman silila, naj popijem nekaj mleka in pužijem mrvico zame pripravljenega kruha, je zavila nekaj piškotov v papir in mi jih potisnila v kovčeg. Nato mi je pomogla zlesti v kožuh in natekniti čepico; zavivši se v šal, je šla z mano iz sobe. Ko sva šli mimo spalnice gospe ujne, me je spomnila: »Ali bi ne vstopili in se poslovili od gospe?«

»Ne, Lizika! Ko ste bili včeraj odšli večerjat, je prišla k moji postelji in rekla, da mi ni treba motiti zjutraj ne nje ne sestričen; in priporočila mi je, naj pantim, da mi je bila vedno najboljša prijateljica in naj le v tem smislu o njej govorim, in hvaležna ji bom še kdaj.«

»Kaj ste ji rekli nato, gospodična?«

»Nič. Pokrila sem si lice z odejo in se okrenila k zidu.«

»To mi bilo prav, Miss Jana.«

»To je bilo čisto v redu, Lizika. Vaša gospa mi ni bila prijateljica, marveč sovražnica.«

»Oh, gospodična Jana! Ne recite tega!«

»Zbogom, Gateshead!« sem vzkliknila, ko sva bili prišli skozi vežo in stopili skozi glavna vrata.

Mesec je bil zašel in temno je bilo. Lizika je nosila svetiljko; v luči so se bleščale od jugovine vlažne stopnice in s prodcem posuta pot. Neprijetno in hladno je bilo zimsko jutro in zobje so mi šklepetali, ko sem hitela po privozu. V vratarjevi sobici je gorela luč. Ko sva bili dospeli do vrat, sva videli, da je bila vratarjeva žena baš zakurila. Kovčeg, ki so mi ga bili že sinoči odnesli k vratarju, je stal pred vrati, zvezan z vrvm. Manjkalo je le nekaj minut do šeste; ura še ni bila prav odbila, in že je bilo čuti iz daljave drdranje koles; kočija je prihajala. Stopila sem k vratom in gledala, kako se njeni svetiljki v mraku naglo bližata.

»Ali potuje sama?« je vprašala vratarjeva žena.

»Da.«

»In kako daleč je do tja?«

»Petdeset milj.«

»Kako dolga pot! Čudim se, da se Mrs. Reed ne boji, ko jo pošilja tako daleč samo.«

Kočija se je približala; tam je stala pred vrati s svojimi štirimi konji in polnim krovom potnikov. Sprevodnik in kočijaž sta glasno priganjala: »Hitro! hitro!« Na ožili so kovčeg in me odtrgali od Lizikinega vrata, ki sem se ga bila ovila.

»Srečno vozite in pazite nanjo!« je kriknila sprevodniku, ko me je posajal v kočijo.

»Ej, ej!« je bil odgovor; vrata so loputnila, nekdo je kriknil »vse v redu«, in šlo je naprej. Tako sem se ločila od Lizike in Gatesheada, tako so me odpeljali v neznan in, kakor sem tedaj mislila, daljne in skrivnostne kraje.

Le malo se še spominjam tiste vožnje. Vem le to: zdelo se mi je, da je dan nenaravno dolg in da potujemo stotino milj daleč. Vozili smo se skozi razne kraje. V zelo velikem mestu se je kočija ustavila, konje so izpregli in potniki so šli obedovat. Mehe so peljali v gostilno, kjer mi je sprevodnik ponudil kosilo. Ker

mi ni bilo do jedi, me je pustil v velikanski sobi, ki je imela na vsakem koncu kamin; s stropa je visel svečnik, pri steni je stal majhen rdeč oder, ki je bil poln glasbil. Tu sem se izprehajala prav dolgo s čudnimi čuvstvi v duši in v večnem smrtnem strahu, da bo kdo prišel in me ukradel. Ker verjela sem še, da so taki ljudje, ki kradejo otroke; saj je o njih grozotah Lizika pri kaminu tako često pripovedovala. Končno se je sprevodnik vrnil. Spet so me naložili na kočijo, moj pokrovitelj je skočil h kočijažu, zatrobil na zavit rog — in zadržali smo preko kamenitega tlaka mesta L—.

Popoldne je bilo vlažno in malo megleno. Ko se je bližal somrak, se mi je zdelo, da smo že res prav daleč od Gatesheada. Nič več se nismo vozili skozi mesta. Krajina se je bila izpremenila. Visoki sivi griči so se dvigali na obzorju. Ko se je bilo zmračilo, smo se peljali po dolini z mračnimi gozdovi in ko je bil mrak zagril že vsak razgled, sem še dolgo slišala, kako je dobrava šumela v močnem vetru.

Šum me je uspaval in končno sem res zamežala. Ni sem še dolgo dremala, ko se je voz nenadoma ustavil in sem se prebudila. Vrata kočije so bila odprta in služabnici podobna oseba je stala v njih. Pri luči svetiljk sem videla njeno lice in obleko.

»Ali ni tu deklca po imenu JanaEyre?« je vprašala. Odgovorila sem »da« in nato so me dvignili iz kočije; odložili so moj kovčeg in kočija se je neutegoma odpeljala.

Bila sem vsa premrla od sedenja in prevzeta od drdranja in zibanja kočije. Ko sem se bila malo zavedla, sem se ozrla. Dež, veter in tema so polnili zrak; motno in megleno sem videla pred seboj zid in v njem odprta vrata. Skozi ta vrata sva stopili z novo vodnico; zaprla in zaklenila jih je za seboj. Zdajci sem ugledala hišo ali hiše — ker se je poslopje daleč raztezalo — z mnogimi okni. V nekaterih je gorela luč. Šli sva po širokem prodnatem potu navkreber; mokri, da je kar teklo z naju, sva prišli do hišnih vrat, nato pa me je služabnica vodila po veži; končno sva prišli v zakurjeno sobo, kjer me je pustila samo.

Stala sem pri ognju, grela svoje odtrple prste in se ozirala. Sveče ni bilo, toda plamen ognja mi je kazal v presledkih s papirjem preplepljene zidove, preprogo, zastore in pohištvo iz položčenega mahagonija. Bila je to sprejemnica, sicer ne tako prostrana in imenitna kot dvorana v Gatesheadu, toda dovolj udobna. Bila sem baš radovedna, ali bom zaznala predmet slike na steni, ko se vrata odpro in vstopi žena s svečo v roki, tik za njo pa prihaja druga oseba.

Prva je bila velika dama črnih las, temnih oči in belega, širokega čela. Bila je zavita v šal, lice ji je bilo resno, kretala se je dostojanstveno.

»Otrok je še premajhen, da bi ga pošiljali samega na tako dolgo pot.« je menila in postavila svečo na mizo. Kaki dve minuti me je pazljivo motrila, potem pa je nadaljevala:

»Najbolje bo, da jo spravite takoj spat. Zdi se mi trudna. Ali ste izmučeni?« me je vprašala in mi položila roko na rame.

Zračno sobo
oddam solidnemu gospodu. Naslov v upravi. 5787

Velik dnevni zaslužek.
Zastopnike(ce) za božične predmete sprejme takoj Olimp. Maribor, Aleksandrova cesta 19. 5786

Solčno dvosobno stanovanje.
parketirano v novi in stari hiši oddam. Maribor, Smetanova ul. Gostilna Dravograd. 5768

Cenena in praktična božična darila
pri Kühr & Hrovat, Aleksandrova 9. Primerjajte božične cene v izložbah. 5785

Brivski pomočnik,
dober delavec, išče nameščenja kot praktikant za tri mesece s stanovanjem v hiši. Nastopil bi samo v boljši brivnici, ker hoče narediti pozneje izpit. Cenj. ponudbe je poslati na Vrščič Martin, brivec, Gornjigrad. 5812

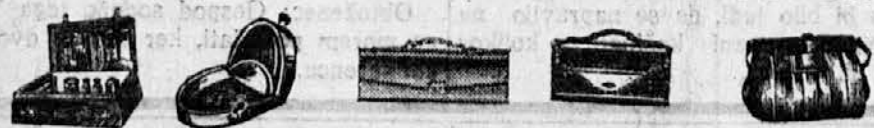
Priporočamo
bogato zalogo različnih daril, obekov, za božično drevo ter drugo sveže blago. Cene nizke, postrežba to na. Specijalna trgovina za živila JAS & LE-SJAK, Maribor, Ulica 10. oktobra

Smučl
od Din 60.— dalje, sanke od Din 70.— dalje. Igo Baloh, Vetrinjska ulica 18. 5766

Opremljeno sobo
s posebnim vhodom oddam enemu ali dvema gospodoma v oskrbo ali brez. Gosposka ulica 26. 5771

Smučl
od Din 60.— dalje, sanke od Din 70.— dalje. Igo Baloh, Vetrinjska ulica 18. 5803

Božična in novoletna darila!

IVAN KRAVOS, Aleksandrova c.13

Za Božič

kupite poceni cvetlice

po zelo znižanih engros-cenah. Tako n. pr. stanejo pri nas:

Azaleje à Din: 18.—, 20.—, 30.—, 40.—, 50.—, 60.—
Ciklame à Din: 12.—, 15.—, 18.—, 20.—, 25.—
Arancarije à Din: 20.—, 25.—, 35.—
Camellije, hyacinthe, tulpane, primule, šmarnice i. t. d., vse v veliki izbiri in bogato cvetoče!

NAGELJČKI, vrtnice, vijolice, mimosa i. t. d. po najnižji ceni!

Najmodernejši aranžmaji, točna in hitra postrežba!

V cvetličnem salonu DŽAMONJA

Gosposka 37. Tel.: 21-50. (Zraven »Photomayer«)

Inserirajte

v
„Večerniku“

Jutrove zbirke za Božič in Novo leto

dobite tudi v podr. Tiskovne zadruge, Maribor, Aleksandrova cesta 13

Živi karpi

se dobijo dnevno po najnižji ceni pri trrdki

Ferd. Greiner
Maribor, Gosposka ul. 2

zastopniki se sprejmejo

Za Božič!

Oblačila in obutev
naiugoaneje

BL

GLAVNI TRG 2

Jakob Lah